

Document finalizat

Cod ECLI ECLI:RO:TBHND:2020:040.000341

Dosar nr. 2756/97/2019

R O M Â N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECȚIA I CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ NR.341/2020
NR.2756/97/2019

DOSAR

Ședința publică din data de 11 martie 2020

PREȘEDINTE : Badistru Ella Cristina	- judecător
Oșan Adriana Geta	- asistent judiciar
Monea Dorotheea Andreea	- asistent judiciar
Costăchescu Mariana	- grefier

Prezentul complet a fost constituit conform art.110 al.8 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.1375/2015 și a procesului verbal încheiat în acest sens în data de 10.03.2020.

Pe rol fiind judecarea *acțiunii în conflict individual de muncă* formulată de reclamanta Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara, în numele membrului de sindicat *Dănescu Liana Mihaela* împotriva pârâtului *Liceul Tehnologic „Ovid Densusianu” Călan*, având ca obiect *drepturi bănești*.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a prezentat consilier juridic Radu Cristiana pentru reclamantă, lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, care învederează faptul că a fost parcursă procedura prealabilă premergătoare fixării primului termen de judecată, după care ;

Instanța, verificându-și din oficiu competența, în conformitate cu disp.art.131 Cod proc.civ., constată că este competentă general, material și teritorial să soluționeze prezenta cauză conform art.269 Codul muncii, art.1, 208, 210 din Legea nr.62/2011 coroborat cu art.95 pct.4 Cod proc.civ.

Reprezentanta reclamantei, consilier juridic Radu Cristiana, a depus la dosar delegația de reprezentare a intereselor organizației sindicale și a membrului de sindicat, precizând că nu mai are alte cereri și probe de formulat.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat și ținând seama de înscrisurile depuse la dosar în probațiune, instanța declară cercetarea procesului încheiată și acordă cuvântul în dezbaterea fondului :

Reprezentanta reclamantei, consilier juridic Radu Cristiana a solicitat admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată în scris, pentru motivele expuse pe larg în conținutul acesteia. Fără cheltuieli de judecată.

Instanța a reținut cauza în pronunțare.

T R I B U N A L U L ,

Deliberând asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin **acțiunea în conflict individual de muncă** înregistrată la această instanță în data de 29.10.2019, sub nr. 2756/97/2019, SINDICATUL

ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA, în numele și pentru membrul de sindicat, reclamanta DĂNESCU LIANA MIHAELA, a chemat în judecată pe pârâțul Liceul tehnologic "Ovid Densușianu", solicitând instanței obligarea acestuia la calculul și plata dobânzii legale penalizatoare aferente drepturilor bănești convenite conform sentinței civile nr. 736/LM/2013 pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosarul nr.9223/97/2012 începând cu data de 13.02.2013 și până la data plății efective.

În fapt, reclamanta a arătat, în esență, că prin sentința civilă anexată cererii de chemare în judecată pârâta a fost obligată la plata diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr. 221/2008 pentru aprobarea OG nr. 15/2008 reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr. 221/2008, actualizată în funcție de rata inflației, la data efectivă a plății, că drepturile salariale dispuse de instanța de judecată au fost eşalonate la plată pe o perioadă de 5 ani, că s-a produs un prejudiciu de necontestat prin faptul că a fost lipsită de folosul sumelor de bani dispuse de tribunal, în plus față de prejudiciul creat inițial în patrimoniul său prin plata unor salarii sub nivelul celor reglementate prin Legea nr. 221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2008. A mai arătat că în conformitate cu dispozițiile art. 166 alin. (4) din Codul muncii, republicat, „întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului”, în condițiile în care, potrivit art. 161, „salariile se plătesc înaintea oricăror alte obligații bănești ale angajatorilor”, că același act normativ prevede, la art. 278 alin. (1) că „dispozițiile prezentului cod se întregesc cu celelalte dispoziții cuprinse în legislația muncii și, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de muncă prevăzute de prezentul cod, cu dispozițiile legislației civile.”

De asemenea, reclamanta a susținut că în privința daunelor interese datorate de unitate salariaților pentru neplata drepturilor salariale sunt aplicabile dispozițiile Codului civil 2010, și anume art. 1530, art. 1531 și art. 1535, precum și cele ale art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 13/2011, din interpretarea cărora rezultă că daunele interese constau în dobânda legală, ce curge de drept, fără punerea în întârziere, de la data scadenței drepturilor salariale prevăzute în contractul individual de muncă, întrucât obligația legală de plată a salariului trebuia îndeplinită la data stabilită prin contractul individual de muncă, că acordarea dobânzii legale se impune pentru neplata la scadență a sumei datorate, fiind privat de folosirea sumei de bani cuprinse între data scadenței și data plății efective.

În drept, reclamanta a invocat dispozițiile art. 194 Cod procedură civilă, art. 161, art. 166 alin. (4), art. 268 și art. 278 alin. (1) din Codul muncii, art. 2 din OG nr. 13/2011 și art. 1530 și urm. Cod civil.

Acțiunea este scutită de la plata taxelor de timbru, conform art. 270 raportat la art. 266 Codul Muncii republicat.

Pârâta nu a depus întâmpinare, nu s-a prezentat în fața instanței pentru a se apăra și nici nu a propus probe în apărare.

Reclamanta a depus în probațiune înscrisuri.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele:

Reclamanta este beneficiara unei sentințe judecătorești definitive/irevocabile (sentința civilă nr. 736/LM/2013, depusă la fila 5 dosar), prin care s-a dispus plata diferențelor de drepturi salariale neacordate, rezultate din neaplicarea Legii nr.221/2008, reprezentând diferența dintre

drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile acestui act normativ, pentru perioada 01.01.2010 - 31.12.2010, actualizate în funcție de indicii de inflație la data efectivă a plății.

Prin OUG nr.71/2009 s-a dispus plata eșalonată a sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect acordarea unor drepturi de natură salarială stabilite în favoarea personalului din sectorul bugetar, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2011.

Dispozițiile legale referitoare la plata dobânzilor sunt cuprinse în art.1082, art.1088 Cod civil, art.1531 și 1535 din Noul Cod civil.

Modalitatea de acordare și rata dobânzii legale este reglementată de dispozițiile OUG nr.13/2011, care la art.2 stabilește că „în cazul în care, potrivit dispozițiilor legale sau prevederilor contractuale, obligația este purtătoare de dobânzi remuneratorii și/sau penalizatoare, după caz, și în absența stipulației exprese a nivelului acestora de către părți, se va plăti dobânda legală aferentă fiecăreia dintre acestea.”

Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr.2 din 17 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial nr.411 din 03 iunie 2014, a admis recursul în interesul legii și a statuat că „în aplicarea dispozițiilor art.1082 și 1088 din Codul civil din 1864, respectiv art.1531 alin.1 și alin.2 teza I și art. 1535 alin.1 din Legea nr.287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, pot fi acordate daune-interese moratorii sub forma dobânzii legale pentru plata eșalonată a sumelor prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea unor drepturi salariale personalului din sectorul bugetar în condițiile art. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011.”

În considerente, referitor la posibilitatea acordării daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale asupra sumelor prevăzute în titlurile executorii vizate de OUG nr.71/2009, a reținut că „deși nu se contestă împrejurările care au justificat măsurile promovate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.71/2009, în scopul menținerii echilibrului bugetar, măsuri care nu au afectat substanța dreptului creditorilor, acestea nu înlătură de plano aplicarea principiului reparării integrale a prejudiciului, sub aspectul acordării daunelor-interese moratorii, sub forma dobânzii legale. Atât timp cât repararea integrală a prejudiciului presupune, cu valoare de principiu, atât acoperirea pierderii efective suferite de creditor (damnum emergens), cât și beneficiul de care acesta este lipsit (lucrum cessans), a accepta faptul că, în ipoteza dată, poate fi acoperită doar pierderea efectivă (în temeiul art.1 alin.3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.71/2009), iar nu și beneficiul nerealizat, echivalează cu nesocotirea principiului reparării integrale a prejudiciului.”

Sub aspectul existenței unei fapte ilicite, săvârșite cu vinovăție, de natură să atragă răspunderea civilă delictuală, a statuat că „aceasta constă în executarea cu întârziere de către debitori a sumelor de bani stabilite prin titluri executorii în favoarea persoanelor din sectorul bugetar.

Fapta îmbracă forma ilicitului civil, deoarece, în analiza îndeplinirii condițiilor răspunderii civile delictuale în circumstanțele date, nu se poate reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 71/2009 reprezintă un caz fortuit care să răstoarne prezumția relativă de culpă a debitorului în executarea obligației, întrucât acestui element îi lipsesc două caracteristici esențiale, și anume: natura imprevizibilă a evenimentelor care au fundamentat adoptarea actului (care nu poate fi acceptată prin raportare la conduita

așteptată a debitorului care trebuia să se comporte ca un bun proprietar, cu atât mai mult cu cât debitor este chiar statul, prin instituțiile sale, iar, conform art. 44 alin. (1) din Constituție, "creanțele asupra statului sunt garantate") și faptul că măsura de eșalonare a procedurii de executare provine chiar de la debitor, iar nu de la un terț."

Astfel cum prevede art.517 alin.(4) Cod proc. civilă, dezlegarea dată problemelor de drept prin deciziile Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțate în soluționarea recursului în interesul legii „este obligatorie pentru instanțe de la data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I”.

Reclamanta face parte din categoria de personal vizată de dispozițiile ordonanței de urgență anterior citate și, așa cum s-a mai arătat, prin hotărâre judecătorească, irevocabilă/definitivă, a fost obligată pârâta să acorde diferențele de natură salarială, raportat la prevederile Legii nr.221/2008 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr.15/2008, debit a cărui executare intră de asemenea sub incidența dispozițiilor OUG nr.71/2009. Prejudiciul astfel creat a fost acoperit doar parțial, sub aspectul pierderii efectiv suferite, constând în actualizarea sumelor stabilite prin titlul executoriu cu indicele prețurilor de consum.

Potrivit dispozițiilor art.166 alin.(4) Codul muncii, „întârzierea nejustificată a plății salariului sau neplata acestuia poate determina obligarea angajatorului la plata de daune-interese pentru repararea prejudiciului produs salariatului.”

Totodată, având în vedere și Decizia nr.2/17 februarie 2014 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, instanța constată că reclamantei i se cuvin, pentru repararea integrală a prejudiciului produs prin neexecutarea la scadență a obligației de plată și acordarea unor daune-moratorii constând în dobânda legală penalizatoare, în condițiile art.1 alin.(3), coroborat cu art.2 din OG nr.13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar.

Pe cale de consecință, se va admite acțiunea de față, urmând a fi obligată pârâta la plata dobânzii legale penalizatoare aferentă drepturilor bănești convenite conform sentinței civile pronunțate de Tribunalul Hunedoara anterior menționată și neachitate la data de 13.02.2013, care se va calcula de la aceeași dată și până la data plății efective.

În temeiul art.451 Cod proc.civilă, se va lua act de faptul că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE :**

Admite acțiunea în conflict individual de muncă formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA înregistrat ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva în baza sentinței civile nr. 22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR Deva, cu sediul în Deva, str. Gh. Barițiu, nr. 2, corp B - mansardă, jud. Hunedoara, în numele și pentru membra de sindicat reclamanta Dănescu Liana Mihaela împotriva pârâtului Liceul Tehnologic „Ovid Densușianu” cu sediul în Călan, str.Ovid Densușianu, nr.5, jud. Hunedoara, și în consecință:

Obligă pe pârât la calculul și plata către reclamanta a dobânzii legale aferente drepturilor bănești cuvenite conform sentinței civile nr.736/LM/2013, pronunțată de Tribunalul Hunedoara în dosar nr. 9223/97/2012, dobândă care se va calcula de la data de 13.02.2013 și până la data achitării integrale a debitului principal.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin grefa instanței, azi, 11.03.2020.

PREȘEDINTE,
Badistru Ella Cristina

**ASISTENT JUDICIAR,
JUDICIAR,**

Oșan Adriana Geta
Dorotheea Andreea

ASISTENT

Monea

GREFIER,
Costăchescu Mariana

Red.Jud.B.E.C./Tehnored.gref..C.M. /4 ex.
01.04.2020